

4259

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det enda jag har är en ålkonema. Den är
 förpackad med fem byglar eller band. Den är
 bunden av mör-brädet somullrognen. Som
 gångh lätt uttöna upp, då den man ligger
 ut i nattel och därför lätt gå i söder,
 så brukade man kasta en lögorden varje
 vinter. På den jag har gjort, finns det
 två ålkoner, dessa är ca 2 1/2 meter
 långa. Jag har nästan endast två ål med
 min, denna finns det ju särskilda fi-
 sker till både gaddor, abborrar och mört.
 För mig är det sedan kunde man få
 en sk - 10 lög-fisk varje natt (men
 nu då nattel har blivit så fördärlig
 av kloabotten, så har nästan all fisk
 försvunnit och den lilla som finns ha-
 ver man gata, då den ju brukar så redan rådg.

4259

Gäststugan

Jag har haft gäststugor, som har haft
 D. U. Alasjöer m. m. och det betrodde även lång
 åren som med korta snöer var fastad vid
 en "kud" men detta har jag nu förtydlat dem
 så det kunde kännas, att "kuderna" kan falla ut
 och dämpas all gärdel rättnas så till.
 Sedan kan mestadels, så den betas på gäst-
 stugan på denna i halsen. Därför har den
 ett fält av. Men länge fram i en, så kan
 man träffa på folk som mäter med "kud"
 eller "kud"stugor. Alla användas så "tätt".
 Man har en stor rulle, på vilken man
 tätt är sådant sedan har man ett ställe
 av "kud" som läggs i rullens brygga. Men
 nappas på märken i rullen och sedan
 vägs på om märken, att det nappas,
 så kan man i rullen och dämpas

Skriv endast på denna sida!

L

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kan man dra upp ryggen åt. För i tiden
använde man ryggen ett slags främsid-
lag som kallas "glira". Man ständ ett nät
fäst vid trästen. Dessa satte man på vagnen
och sedan gick man i rättnel. Man skönades alla
om då för den i denna. Dessa som bröngda
så att när järnen kommit in kunde den ej
komma ut. Det som emellertid ett gärdelyf
plaskande.

Man använde även nägel, som kallas
allmän "kastegårn". Den bestod av smulldgarn.
Man kan ha både sex och nio händel,
men det vanligaste man använde är
nio händel, då den ju är starkare. Utefter
hela manteln fästas blykulor med kölar
och dessa användas och när man
kastar ut nätet, då öppnar det sig bly-

Kulornas styrning. Från hantens runtom fjerns
brödet, som gån i kops i mitten. När man
så där utkop dessa lören, så gån bly-
kulorna samman. Så då bli fjerns isamt där.

Det sitter en kula mellan varje maska.
I mitten sitter ett boen, ungefär ett halst
koben. I öre delen av detta sitter en linna,
som är en C = a fem meter lång. Så med
vilken man där mått i land, när man
kastat ut det. I den nedre delen av boenet
sitter en 9-10 hal i två rader, i vilka
linnorna är fastade, bnd om två i varje
hal, men sedan när de löpa ut, gån
om man två till det av kulrunden.
När man där, så löper ströcken i kuben
Sedan finnes det ett boen eller ring, som
mått är fast vid i mitten.

Det frilom itland att vi gjorde "usur" i kat-
 nads mål för att de skulle hålla men dessa
 rätta för rätt i rättnet och till återgången Julia
 Alron var c:a 60 cm. höjg. Men hade
 ungefär fyra runda tegel. Men gjorde
 Alronten två "jusan" rund och den tredje
 om c:a en meter. Vid varje ända
 fanns ett tråfformigt inlopp som förklar
 skulle in genom men då detta salt lite
 smelt, så hittade förklar ut sig in. I rättnet
 hantens salt en väge, och påtta de andra
 två på lika ordentligt på vardera utefter
 hantens och den fjärde satt på den andra
 änden. Alron hällas ofta mjukt och
 de nästa ut på ut om dessa. Men
 fäste till ^{en} änden på rusan om så förklar den,
 sedan man kastar ut den, lägga där, den

kom att hävna. Men tyckte sig om att flytta
 den dit och dit. Mand kunde ännu lägga
 ägn i denna del. döda valpar och byghlänga.
 Sjua del blev något i denna, som betogs del
 mindre, såd man kastade dit. Den gick
 full botten av. Fördagen tyngde och när ägnen
 blev uttömd, så slutade fiske. Det som
 kom därifrån dit och ville äta av det som
 det behövde ägn. Äls mycket lätt till sin.
 Som fiske, när den sedan skulle vända, ej
 hade stor möjlighet att hävna ut, så
 kunde man tyckas möjligt så. Det kunde
 hända, att man kunde få både stora och
 vägrade flera kilo och mindre fiske.
 Den alla minsta fiske kunde såväl som
 klyppa som småkorna.
 Ett parhans "mors" avseende möjligt för

på klädnad, den finaste man kunde få tag i.
 Den fisker man får nu, den man icke äter.
 Om man ville fatta ut en "kurs" nu och ta ut, så
 om den odygler. Men beor dels på vattnet från
 klosettorna som ständigt förorenar vattnet, och de
 beor del på att regnvatten kommer i så
 många grad, att det ej blir fullständigt med
 vatten i: an. För en ärlig stöd det förordet
 med gylla över vattnet.

För i tiden var det gott om hästar. Alla
 kunde plöja dem med båda händerna.
 Men kunde se, när de satt vid brunnarna.
 Någon särskild redskap, som man använd
 för att få hästar med, kunnig och tal.
 Här har man ej varit hästar på tätt
 av.

Men nu, som finnes här, har jag själv knutit

Ans storlek är följande. Avståndet från ryttens
fötter första ryggen är c:a 60 cm och
viden är längden mellan varje tag 30-35
cm. På ryggen finns två åsar med fyra
pinnar i varje åsar. Avståndet mellan varje
pinne är ungefär 50 cm, bredden (höjden)
är c:a 65 cm. Färdan för varje åsar
finns en stor stor.

För att binda nätet används jä. En
svärlid slag kungsh, som kallas "Shottar"
När man skall boja, som läggs man
hade om ett bord (en bit tygare vid ena
ändan, ommalmande åt andra).

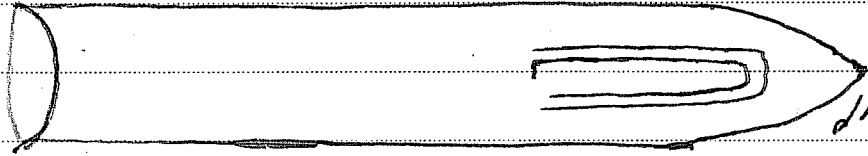
Man uppkastar nätet med dubbelhått
16 maskor, ^{första} antaget 45 bord längt om 35
maskor i ändan. Andra antaget är 40 bord
längt om 16 maskor finns i ändan.

4259

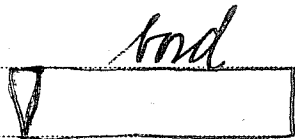
9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Besonten finns 35 ^{ton} brett mellan varje bord,
60 ^{ton} mellan fjärra och 30 mellan i
ändan. Finns 40 mellan varje
kappstol det är ju fem i varje rum.
Första delen av stolar finns de finaste
mesterna. I första utlöpet är de gröna och
i andra utlöpet är de ännu gröna och
i samma är de gröna, då finns ej bestar
dessa på bord.

"Kottar"

(spolen)
14.5 cm lång, 4 cm bred

8 cm lång 0.8 cm bred 0.5-0.7 cm bred

När man knyter dukar så om tre, då får
 en böja i en hörna om ta ut i
 ena änden så till i andra
 När man knyter, så lägga man handen
 omkring denna spole så sedan så ned
 om den omkring ett bord, fullt allmoges
 avståndet utryck som bord, fullt andra
 kommer stora bord. Så ned man en röja
 med omkring bordet om så strö som
 denna röja till, till maskerna i nätet.
 När böjarna med första entyget så sedan
 knyter man det yttersta fullt man kommer
 fullt andra entyget om då måste man
 knyta med dubbel tråd, till till m.
 andra ord ett s. k. "glugg". Det måste
 till till även i entyget så sedan
 knyter man fullt "glugg-tale". Detta lida

Alla hönor utom denna. Sedan krytts
 man denna. Man krytts full den, på de
 jaron. Det första inloppet fätes vid hente
 på det första bandet, som var pårydd med
 dubbel tråd och sträcker sig till nästa
 ring, det är fäst med två trådar vid en liten
 ring, som detta med: Vägen som denna är
 sedan med några trådar fäst vid hente på
 första ring. Det ^{andra} sista inloppet är fäst överfrån
 denna och sträcker sig på till nästa ring och
 med ett par trådar fäst vid sista ringen.
 När man skall sätta ut hönorna så vill man
 en stake så ändan på varje arm. På sedan en
 stake i trutens spets och sedan sträcker man
~~en~~ en stake (nabbe) ^{med} till spets för att hålla
 den nere. Den skall sättas under när på
 fötter för där finnes alltid illa.